

И въ братска зѣдруга и слога и любовь,
оседнали, сега спокойно те живеятъ . . .
Напети къщици се угледно белеятъ
и радватъ погледа тамъ съ охолний си видъ ;
като кованъ герданъ се вие зидъ до зидъ,
градини сенчести и равни бели двори
опасвайки, далечъ до тъмното предгоре,
на Луда Яна по ронливий низъкъ брягъ.
Подъ стрехи плочени прозорци съ изгледъ драгъ
изничатъ, сякаше поставени на стража,
да чакатъ гостъ изъ пъть кога ще се покаже,
та още отдалечъ да му вестѣжтъ вестъта —
че зарадъ него сж отворени врата,
че домакините, съ приветлива усмивка
сж му приготвили трапеза и почивка.

И гости всеки день прихождатъ въ Каменградъ.
Че въ средногорский край най-шуменъ и богатъ
пазарь се сбира тукъ — и селени стулани
за него отдалечъ се стичатъ и граждани
на него всички си потреби за дома
купуватъ. Презъ града надлъжъ, като тьсма,
дюгени се редѣжтъ. И работата спорно
подъ ударни рѣце насмогва. Неуморно
тамъ заедно радѣжтъ и мъже и жени, —
отъ ранна утрина до късни тъмнини,
совалка тукъ дрѣнчи, тамъ чуковете тракатъ,
тукъ шавятъ кожи, тамъ пашкулите разтакатъ —
и весель говоръ вредъ при веселия трудъ
не сяква . . . Презъ гори и презъ поля прочуть
е Каменградъ: навредъ по шумни панаири
най-вече стоката гѣдявашна се дири,
стои на първи редъ и горнѣо се цени.
Каменоградщите на четири страни
разнесли сж по святъ завидната му слава,
вънъ отъ пределите на турската дѣржава,
чакъ до Саксония, Масъръ и до Ширазъ.